

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. zobowiązał J. C. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń z tytułu świadczenia przedemerytalnego za okres od 25 kwietnia 2012 r. do 31 sierpnia 2014 r. w kwocie 27227,88 zł.

/decyzja – k. 95 akt ZUS/

W odwołaniu z dnia 28 grudnia 2015 r. J. C., reprezentowany przez adwokata, zaskarżył decyzję w całości. Decyzji zarzucił:

1. naruszenie art. 138 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych przez jego błędne zastosowanie w sytuacji błędnego pouczenia ubezpieczonego o braku prawa pobierania świadczenia;
2. naruszenie art. 138 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych przez jego błędne zastosowanie w sytuacji zupełnego braku pouczenia o braku prawa pobierania świadczenia za okres od 25 kwietnia 2012 r. do dnia 1 września 2013 r.;
3. naruszenie art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 84 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez zastosowanie przypadku braku przesłanek do jego zastosowania;
4. nieprawidłowe wyliczenie kwoty rzekomo podlegającej zwrotowi, w tym nie uwzględnienie w niej kwoty 3305,80 zł przekazanej na konto Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. z tytułu rozliczenia;
5. naruszenie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 5 k.c. i art. 58 k.c. przez zobowiązanie do zwrotu należności wraz z odsetkami, mimo iż zachodzą przesłanki do ich nienaliczenia.

W konsekwencji wniósł o zmianę decyzji ZUS I Oddziału w Ł. z dnia 26 listopada 2015 r. znak (...) przez jej uchylenie i umorzenie postępowania w zakresie nienależnie pobranych świadczeń oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

/odwołanie – k. 2 – 4/

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji dnia 26 stycznia 2016 r. organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 29/

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

J. C. urodził się (...)

/bezsporne/

Ubezpieczony w dniu 24 kwietnia 2012 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

/wniosek – k. 1 – 3 akt ZUS/

Decyzją z dnia 28 maja 2012 r. zmienioną decyzją z dnia 3 lipca 2012 r. odmówiono wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego wobec niespełnienia przesłanki 39 lat okresu ubezpieczenia w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

/decyzja – k. 33/34 akt ZUS, k. 45/46 akt ZUS/

Ubezpieczony złożył odwołanie od w/w decyzji i Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 5 września 2012 r. sygn. akt VIII U 2572/12 oddalił odwołanie.

/wyrok – k. 15 w aktach VIII U 2572/12/

Natomiast Sąd Apelacyjny w Łodzi, na skutek apelacji J. C., wyrokiem z dnia 16 lipca 2013 r., sygn. akt: III AUa 1575/12 zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego Łodzi i przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia przedemerytalnego od 25 kwietnia 2012 r.

/wyrok – k. 47 w aktach VIII U 2572/12/

W związku z powyższym decyzją z dnia 29 sierpnia 2013 r. organ rentowy wykonując prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16 lipca 2013 r. przyznał J. C. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 25 kwietnia 2012 r. tj. od daty ustalonej w wyroku sądu. Prawo do świadczenia przedemerytalnego W decyzji tej w pkt I ppkt 2 poinformowano wnioskodawcę, iż w przypadku złożenia skargi kasacyjnej i rozstrzygnięcia sporu przez Sąd Najwyższy na korzyść Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wypłacone kwoty świadczeń wynikające z realizacji wyroku Sądu Apelacyjnego podlegać będą zwrotowi.

/decyzja – k. 55 -56 akt ZUS/

Organ rentowy wniósł skargę kasacyjną od w/w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16 lipca 2013 r. i Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 20 maja 2014 r., sygn. akt I UK 421/13, uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

/skarga kasacyjna – k. 58 – 60 w aktach VIII U 2572/12, wyrok SN – k. 67 – 69 w aktach VIII U 2572/12/

Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 17 września 2014 r. w sprawie III AUa 801/14 oddalił apelację J. C. od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 5 września 2012 r. w sprawie sygn. akt VIII U 2572/12.

/wyrok – k. 77 w aktach VIII U 2572/12/

Decyzją z dnia 2 grudnia 2014 r. ZUS I Oddział w Ł. uchylił decyzję z dnia 29 sierpnia 2013 r. o przyznaniu świadczenia przedemerytalnego.

/decyzja – k. 67 – 68 akt ZUS/

Organ rentowy wstrzymał wypłatę świadczenia przedemerytalnego od dnia 1 września 2014 r.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 23 maja 2016 r. – 00:02:24 – 00:22:00 – płyta CD – k. 41/

Ubezpieczony pobrał świadczenie przedemerytalne w okresie od 25 kwietnia 2012 r. do 31 sierpnia 2014 r. w wysokości 27227,88 zł brutto. Na kwotę tę składa się kwota świadczenia wynikająca z decyzji przyznającej z dnia 29 sierpnia 2013 r. -15424,86 zł za okres od 25 kwietnia 2012 r. do 31 sierpnia 2013 r., kwoty świadczeń za okres od 1 września 2013 r. do 28 lutego 2014 r. – (975,78zł miesięcznie) łącznie 5854,68 zł. - kwoty świadczeń za okres od 1 marca 2014 r. do 31 sierpnia 2014 r. – (991,39zł miesięcznie) łącznie 5948,34 zł. Do kwoty pobranych świadczeń wliczona została również kwota 3305,80 zł która została potrącona z należnego wyrównania z tytułu rozliczenia z Powiatowym Urzędem Pracy.

/wyliczenia ZUS/

Ubezpieczony pobiera emeryturę od maja 2014 r.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 23 maja 2016 r. – 00:02:24 – 00:22:00 – płyta CD – k. 41/

Zaskarżoną decyzją z dnia 26 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. zobowiązał J. C. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń z tytułu świadczenia przedemerytalnego za okres od 25 kwietnia 2012 r. do 31 sierpnia 2014 r. w kwocie 27227,88 zł.

/decyzja – k. 95 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dokumenty, zeznania wnioskodawcy, które nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności i które nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ubezpieczony został zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, zgodnie z art. 138 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) w zw. z art. 84 ust. 1, 2, 9 i 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 121).

Zgodnie bowiem z dyspozycją **art. 138 ust. 1 i 2** w/w ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, osoba która nienależnie pobierała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu, przy czym za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 2 pkt 1 uważa się: świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności ustania lub zawieszenia prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania.

Przepis **art. 138 ust. 2 pkt 1** wyżej cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, uzależnia zwrot uznanego za nienależnie wypłacone świadczenie od prawidłowego pouczenia o skutkach pobierania świadczenia bez podstawy prawnej.

W myśl **art. 84 ust. 1** ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Ust. 2 stanowi, że za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania;
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Ustęp 11 stanowi, że jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ wypłacający te świadczenia o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były nadal wypłacane, kwoty nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych podlegają zwrotowi bez odsetek.

A zatem mając na względzie w/w przepisy, podstawą uznania świadczenia za nienależne jest zaistnienie okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania.

Skarżący, został o powyższym **pouczony szczegółowo, w decyzji z dnia z dnia 29 sierpnia 2013 r. Pouczenie w pkt I ppkt 2** w/w decyzji zawiera informację, że w przypadku złożenia skargi kasacyjnej i rozstrzygnięcia sporu przez Sąd Najwyższy na korzyść Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wypłacone kwoty świadczeń wynikające z realizacji wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 16 lipca 2013 r. podlegać będą zwrotowi.

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie sygn. akt I UK 421/13 uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 16 lipca 2013 r., sygn. akt III AUa 1575/12 stanowiący podstawę prawną przyznania ubezpieczonemu świadczenia przedemerytalnego. Nadto Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 17 września 2014 r. w sprawie III AUa 801/14 oddalił apelację J. C. od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 5 września 2012 r. w sprawie sygn. akt VIII U 2572/12.

A zatem świadczenie przedemerytalne przyznane ubezpieczonemu decyzją z dnia 29 sierpnia 2013 r. stało się nienależne.

Dlatego też, w świetle cytowanych przepisów oraz na tle ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd, decyzja organu rentowego zobowiązująca skarżącego do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia z tytułu świadczenia przedemerytalnego, jest całkowicie zasadna. Fakt pobrania nienależnego świadczenia, wydaje się nie budzić żadnych wątpliwości.

Organ rentowy zobowiązał wnioskodawcę do zwrotu kwoty 27227,88 zł brutto – tj. kwoty świadczenia faktycznie wypłaconego. Na kwotę tę składa się kwota świadczenia wynikająca z decyzji przyznającej z dnia 29 sierpnia 2013 r. -15424,86 zł za okres od 25 kwietnia 2012 r. do 31 sierpnia 2013 r., kwoty świadczeń za okres od 1 września 2013 r. do 28 lutego 2014 r. – (975,78zł miesięcznie) łącznie 5854,68 zł. – kwoty świadczeń za okres od 1 marca 2014 r. do 31 sierpnia 2014 r. – (991,39zł miesięcznie) łącznie 5948,34 zł. Do kwoty pobranych świadczeń wliczona została również kwota 3305,80 zł która została potrącona z należnego wyrównania z tytułu rozliczenia z Powiatowym Urzędem Pracy.

W związku z powyższym brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do uwzględnienia odwołania skarżącego.

W świetle tych okoliczności Sąd Okręgowy, na podstawie na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

9.06.2016 r.